

מדינת ישראל

גליון רשום וחיסון כלבים

משרד החקלאות
השרותים הווטרינריים ובריאות המזון

שם היחידה

תיאור הכלב				בעל הכלב			תאריך	סל סדר
צבע	גיל	מין	שם	מס' ת"ז	שם			
חום	6 חוד	ז	דני	3772	אחימאי 6	4.1.85		
חום	8 חוד	ז	דני	219	אחימאי 102	4.1.85		

רישום הכלבה לוס' בשרותים הווטרינריים
שריר אחימאי 6, לוס', מעורב, נקבה, שחור

שם משפחה: שם פרטי: שם האב: מספר זהות: 0-5824311-4

שם שריר: 17 אברהם

המען האחרון הרשום במרשם האוכלוסין שאותו מסר לנו החושב הוא: 1

רחוב רבינא 0001 תל אביב - יפו 69395

תעודת מירשם/התושבים על מגורי דן שריר
אצל אבא, ברחוב רבינא 1

הדברים הללו נשמעו ביחס להת' כטאוחו של שריר כי אש"ף היה מוכן להתחייב ערב המילחמה בלבנון כאמצעות ארצות-הברית להסכם אי-התקפה עם ישראל, אך ישראל רחמה זאת משום שהדבר היה נותן לאש"ף "כרטיס פתוח" לתקוף מטרות יהודיות. (6) דני רובינשטיין — עיתון דבר: "שריר איש חידה" — התיקשות יכולה לנבוח כרצונה: אם יש לך עור עבה, קצת עורמה ויכולת שיכנוע עצמי

בוודאי אברהם וריבקה שריר לבריאות כנם, וייראו שהבן יחסן את הכלב החדש שלו. על כן התקשרה האם לווטרינר, האחות הקטנה התלווה לאחיה, והאב שלף את פינקסה'צקים ושילם עבור הבריקה.

סביר להניח כי הכלב אמנם התגורר דרך קבע בדירתו של הבן, אולם כאשר היה דני מגיע הביתה לארוחות של אמא או לפגישות מישפחתיות לא השאיר את כלבתו האהובה לברה בדירה השכורה. לפעמים התלווה אליו בוודאי גם אל בית הוריו. על פי תסריט זה כולם צודקים.

אולם כדי שטיפורו של הנהג יהיה אמת מספיק שהכלבה לוס', שהנהג משום-מה קורא לה "מוקי", שהתה כבד תו של השר פעם אחת בלבד, ובאותה פעם הביא לשם הנהג מבית-המלון את שאריות המזון.

מרכזה וליבה של המחלוקת בין המתדיינים היא השאלה אם אמנם הביא

זה נשואות עיני הציבור בנישימה עזו רה אל בית-המישפט שיקבע גירסת מי מהשניים היא הנכונה.

כל השמצות שריר

- (2) "ציון בלתי-מספיק לשריר" — כתב גרעון אלון בעיתון הארץ: "החלטת בית-המישפט-הגבוהה-לצ" דק להורות לשרה-מישפטים לשקול מחדש את החלטתו שלא להסגיר את ויליאם נקס לצרפת מהווה טטירת-לחי לשריר."
- (3) יהונתן גפן בעיתון מעריב, בכתבה על מר שריר שכותרתה "המור בחרים":

ב סעיף 27 לכתב-ההגנה טוענים הנתבעים כי לאור כל הפירוטמים

רופא וטרינר
ת"א, רח' ועידת קטוביץ 3
טל. 45 02 45

עוסק מורשה לענין מע"מ
008137150

תאריך: 4.1.85

קבלה/חשבונית מס. № 7624

סכום	מח	פרטים
9000		רשום וחסן כלב

במוסד/בעק' משי: רובינשטיין סה"כ

במיליון: 9000

חתימת: רובינשטיין

הקבלה של רוסאיהכלבים
צ"ק מחשבון השר

שריר, שאלה נוספת: מדוע המליץ שריר המישפטים להחריב את כפרי-ביתא עוד לפני שהוגש הדו"ח על הטילוח המזור? גם כאן מודה הוד שריריות, פעלה אמוציה יהודית תמה ולא שיקול-דעת קר."

המראיין השלישי נכנס לתמונה: "המראיין שואל את כבוד השר מדוע הציע גורדין-מוות לדמיאניוק עוד לפני המישפט, מעשה שכל שר-מישפטים היה נשפט עליו. אבל שריר עושה שריר ואומר שזאת היתה תגובה ריג' שית. והוא קודם כל יהודי, רק אחרי-כך שר."

"שאלה נוספת: מדוע המליץ שריר המישפטים להחריב את כפרי-ביתא עוד לפני שהוגש הדו"ח על הטילוח המזור? גם כאן מודה הוד שריריות, פעלה אמוציה יהודית תמה ולא שיקול-דעת קר."

המראיין השלישי נכנס לתמונה:

קטע מתצהיר הווטרינר

השר אברהם שריר נילה התעניינות...

תוכל להיות פוליטיקאי ממוחל וגם נהנתן שצוחק מכולם כמוהו. ובפתיה לכתבה הנ"ל של דני רובינשטיין: "שרה-מישפטים-היהודיות אברהם (אברהם) שריר ורעייתו, המעורבת בחיים הציבוריים מעורבות המזכירה סיגנון אמריקאי — הם אחת החידות הגדולות של הפוליטיקה הישראלית. וכמהשך הכתבה: לכאורה קל מאוד לתיקשורת לספל באברהם שריר. כמות ההערות והרעיונות האוויליים שהוא משמיע פשוט מדהימה. בעבר נמצאו כאלה שלא היססו לכנותו טיפש. כינוי לא פרלמנטרי שכמעט אין משתמשים בו כלפי שר-יממשלה. אפשר לומר עליהם הרבה דברים אבל לא שהם טיפשים. האמת היא שאברהם שריר חרף תרדמתו התיקשורתית הוא אחד הממולחים והפיקחים שבין השרים, אולי הכי ממוחל שבהם." (דבר, 22.3.1987)

אילנה אלון

ואיד אתה מסביר את זה שאתה בעד חנינה למחותרת היהודית? והאם כאמת יש להם סיכוי לחנינה? כאן יש לו הזדמנות להתנפח לשיא נפחות חדש כשהוא אומר: זה עניין ביני לבין הנשיא." (מעריב, 13.5.1988)

(4) אלי פפושדו, יו"ר הנהלת הת' אחרות המלונות, בעיקבות ההחלטה על הקפאת מחירי אירוח: "החלטותיו של שריר הן פוליטיות. הוא מקשקש בעיתונים ולא יודע על מה הוא מדבר." (הארץ, 25.3.87)

(5) בעיקבות דבריו של התובע כפאריס בעניין הסדר אפשרי עם אש"ף קודם למילחמת-הלבנון: מבוכה רבה שוררת בקרב דיפלומטים ישראלים בפאריס בעיקבות דבריו של שר-התיירות אברהם שריר בביקורו כאן. בשיחות פרטיות הם הדגישו את טיפשותו של השר, שהת' כוון בדבריו לתת חיזוק לעמדת הממשלה." (הארץ, 16.1.1983)

על התובעים באמצע-התיקשורת השרים, תביעתם בתיק זה אין בה ממש, ואין הם זכאים לסעד של פיצוי מבית-המישפט. כדי להוכיח זאת מצורפים קטעי-העיתונות הבאים:

(1) לאחר שהתובע קבע כי: "הע' רבים שקרנים מלידה", עונה לו ה"ר" מיכאל לוריא — באירוניה הראויה לשר המתבטא כך: "כד' לגנטיקה אני בהחלט מסכים עם קביעתו הנאורה וההוגגניסטית ומ' כיע את התפעלותי מהשכלתו המדעית להימצאותם של גנים שיקריים בילדים מקרב כל הערכים." (הארץ, 6.3.1988)

הנהג את ארגו שאריות-המזון מבית-המלון לבית-השר עבור כלב. כל יתר הפרטים, פיקנטיים ככל שיהיו, הם קר שוט בלבד.

אם יתברר בסופו של המישפט כי הנהג דיבר אמת ואילו השר שריר לא דייק בדבריו, עלולה תוצאה זו להיות חמורה פי כמה מהשחיתות הקטנה של שימוש בשרותי נהג-המישרד למטרות פרטיות, שיוחסה לשר בכתבה בעיתון. בעוד שניתן לסלוח לשר הנעזר בנהגו למטרות פרטיות, קשה הרבה יותר לסלוח לשר-מישפטים הנתפס באי אמירת אמת. לכן נדמה כי מרגע